

„Кога се тиче како живе приче“, Дејан Алексић

Читајући књиге ми их одржавамо у животу

У књизи „Кога се тиче како живе приче“ писац Дејан Алексић на забаван и духовит начин приказује живот прича.

Приче имају особине људи. Нека је побегла, друга је толико досадна да се од ње зева, нека је празна, а једна има рупу у себи. Написао је чак и једну размажену причу којој ништа не одговара. Прво се жалила да вук има буве, а онда каже писцу да избаци све зарезе и тачке из приче зато што је подсећају на бубице. Празна прича је ишла код доктора да би је излечио од празнина. Она више није била празна, него је у њој био један дечак који је изгубио плишаног меду и после много година га је пронашао. Била је и прича која није умела да заврши саму себе, али када је срела крај, била је завршена. То ми је омиљена прича у овој књизи. Смешно је то што је почетак приче на страни 19, а крај у последњој причи. У овој књизи су биле и занимљиве загонетке које је требало да решимо и ја сам успела у томе.

Када сам прочитала ову књигу, схватила сам да и причама није лако да опстану. Читајући књиге ми их одржавамо у животу и не дамо да се забораве.